

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov **1/ O. S. B. D. Ž.**, so sídlom v Ž., IČO X., **2/ T., s.r.o.**, so sídlom v Ž., IČO X., proti žalovanému **D. B.**, bývajúcemu v Ž., **o zaplataenie 32,86 € (990,-- Sk) s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 27 C 20/2009, o mimoriadnom dovolaní generálneho prokurátora Slovenskej republiky proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 28. novembra 2008 sp. zn. 10 Co 384/2007 a uzneseniu Okresného súdu Žilina z 29. novembra 2007 č.k. 27 Ro 125/2007-49, takto

r o z h o d o l:

Mimoriadne dovolanie **z a m i e t a**.

Žalovanému nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Žilina uznesením z 29. novembra 2007 č.k. 27 Ro 125/2007-49 podanie žalobcu 1/ z 8. marca 2007 odmietol; vyslovil, že žalobca 1/ nemá právo na náhradu trov konania. V odôvodnení uviedol, že žalobcovia 1/ a 2/ sa žalobou z 8. marca 2007 domáhali proti žalovanému zaplataenia 990,-- Sk s príslušenstvom. Žalobný návrh (žalobu) za žalovaného 1/ podal JUDr. M. R., advokát so sídlom v Ž. na základe písomného splnomocnenia zo 4. januára 2007, ktoré podpísal Ing. D. K., predseda predstavenstva O. S. B. D. Ž.. Pri udelení plnomocenstva právnická osoba koná prostredníctvom fyzických osôb na to oprávnených (štatutárnych orgánov). Štatutárny orgán je oprávnený robiť v mene právnickej osoby právne úkony vo všetkých veciach, jeho konanie je priamo konaním právnickej osoby. Z predloženého plnomocenstva je zrejmé, že ako

splnomociteľ v ňom nie je označený žalobca 1/ (uvedením obchodného mena, sídla a identifikačného čísla), tak ako je tomu v žalobe. Vzhľadom na obsah plnomocenstva a gramatický výklad tohto právneho úkonu súd uzavrel, že Ing. D. K. pri udelení plnomocenstva konal vo vlastnom mene a nie v mene žalobcu 1/ (ako právnickej osoby). Z uvedeného dôvodu bol JUDr. M. R. súdom vyzvaný (28. marca 2007) na predloženie riadnej plnej moci, túto však súdu nepredložil. Uznesením súdu z 2. mája 2007 č.k. 27 Ro 125/2007-14 bol žalobca 1/ vyzvaný na odstránenie väd žaloby z 8. marca 2007 s poučením, aby žalobu za žalobcu 1/ podpísali osoby oprávnené konať v mene žalobcu 1/. Žalobca 1/ v podaní zo 14. mája 2007 súdu prostredníctvom predsedu predstavenstva Ing. D. K. prehlásil, že udelil plnomocenstvo advokátovi JUDr. M. R. na zastupovanie v predmetnom konaní. V zmysle uznesenia Krajského súdu v Žiline z 2. augusta 2007 sp. zn. 10 Co 227/2007 súd prvého stupňa uznesením z 29. októbra 2007 č.k. 27 Ro 125/2007-46 výzvou v lehote 10 dní od jej doručenia žalobcu 1/ požiadal o odstránenie väd žaloby z 8. marca 2007 spočívajúcej v nedostatku podpisu osoby oprávnenej konať v mene žalobcu 1/ s poučením, že ak v uvedenej lehote nedostatok neodstráni, pre ktorý nebude možné v konaní pokračovať, súd podanie z 8. marca 2007 (ktoré podľa obsahu by mohlo byť žalobou) odmietne (§ 43 ods. 2 O.s.p.). Uvedené uznesenie bolo žalobcovi 1/ doručené 8. novembra 2007. Žalobca 1/ nedostatok podpisu osoby oprávnenej konať v jeho mene na podanej žalobe neodstránil, súd preto jeho podanie z 8. marca 2007 podľa § 43 O.s.p. odmietol. O trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 2 vety prvej O.s.p. tak, že žalobca 1/ nemá právo na náhradu trov konania.

Na odvolanie žalobcu 1/ Krajský súd v Žiline uznesením z 28. novembra 2008 sp. zn. 10 Co 384/2007 potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa, ktorým bolo podanie žalobcu 1/ z 8. marca 2007 odmietnuté. V dôvodoch zdôraznil, že žalobca 1/ pre udelenie plnomocenstva si zvolil písomnú formu, z tohto titulu ho zaťažuje povinnosť písomný úkon vykonať spôsobom rešpektujúcim § 243 ods. 3 veta tretia Obchodného zákonníka. Ak je úkon vykonaný v písomnej forme, pre jeho platnosť je nutné rešpektovať náležitosti písomného prejavu vôle. Zhodne ako súd prvého stupňa, aj odvolací súd dospel k záveru, že pre udelenie písomného plnomocenstva v tomto konaní je potrebný nielen podpis predsedu predstavenstva žalobcu 1/ (D.), ale aj podpis ďalšieho člena predstavenstva, inak je úkon neplatný. Žalobca 1/ vadu podania na výzvu súdu neodstránil, odvolací súd preto uznesenie súdu prvého stupňa o odmietnutí podania a náhrade trov konania, ako vecne správne potvrdil.

Generálny prokurátor Slovenskej republiky na základe podnetu účastníka konania (žalobcu 1/) podal proti rozhodnutiu odvolacieho súdu v spojení s rozhodnutím súdu prvého stupňa, ktorými bolo odmietnuté podanie žalobcu 1/ z 8. marca 2007 mimoriadne dovolanie z dôvodu, že postupom súdov bola účastníkovi odňatá možnosť konať pred súdom (§ 243f ods. 1 písm. a/ O.s.p. v spojení s § 237 písm. f/ O.s.p.), pretože napadnuté rozhodnutia spočívajú na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 243f ods. 1 písm. c/ O.s.p.) a ochranu práv a právom chránených záujmov uvedeného účastníka nie je možné dosiahnuť inými právnymi prostriedkami. Navrhol obe rozhodnutia zrušiť a vec vrátiť Okresnému súdu Žilina na ďalšie konanie. Vychádzal z toho, že podľa Občianskeho súdneho poriadku v znení účinnom do 30. júna 2007 (ďalej tiež O.s.p.), za právnickú osobu koná štatutárny orgán alebo pracovník (člen), ktorý preukáže, že je oprávnený za ňu konať. Účastník sa môže dať v konaní zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí. Ak nejde o zastupovanie podľa § 26 O.s.p., môže si účastník zvoliť za zástupcu len fyzickú osobu. V tej istej veci môže mať účastník súčasne len jedného zvoleného zástupcu (§ 21 ods. 1 a § 24 O.s.p.). Ako zástupcu si účastník môže vždy zvoliť advokáta. Plnomocenstvo udelené advokátovi nemožno obmedziť. Zástupcovi, ktorého si účastník zvolil, udelí písomne alebo ústne do zápisnice plnomocenstvo buď pre celé konanie, alebo len pre určité úkony (§ 25 ods. 1, § 28 ods. 1 O.s.p.). Podľa Obchodného zákonníka, ak je podnikateľ fyzická osoba, koná osobne alebo za neho koná zástupca. Právnická osoba koná štatutárnym orgánom alebo za ňu koná zástupca. Ustanovenia tohto zákona o jednotlivých obchodných spoločnostiach a o družstve určujú štatutárny orgán, ktorého konanie je konaním podnikateľa. Podnikateľa zaväzuje konanie osôb vykonávajúcich pôsobnosť štatutárneho orgánu, aj keď prekročili svojím konaním rozsah predmetu jeho podnikania, okrem prípadu, v ktorom sa prekročila pôsobnosť štatutárneho orgánu, ktorú tomuto orgánu zákon zveruje alebo zákon umožňuje zveriť (§ 13 ods. 1, 2, 3 Obchodného zákonníka). Predstavenstvo riadi činnosť družstva a rozhoduje o všetkých záležitostiach družstva, ktoré tento zákon alebo stanov nevyhradili inému orgánu. Predstavenstvo je štatutárnym orgánom družstva. Plní uznesenia členskej schôdze a zodpovedá jej za svoju činnosť. Ak zo stanov nevyplýva niečo iné, za predstavenstvo koná navonok predseda alebo podpredseda. Ak je však pre právny úkon, ktorý robí predstavenstvo, predpísaná písomná forma, je potrebný podpis aspoň dvoch členov predstavenstva (§ 243 ods. 1, 2, 3 Obchodného zákonníka). Plnomocenstvo je (vo všeobecnosti) možné udeliť aj ústne do zápisnice, v tomto prípade nie je predmetom posúdenia verbálny prejav predsedu predstavenstva, ale konkrétny písomný úkon. Nie je akceptovateľné na písomnú formu aplikovať náležitosti ústnej formy, a to ani vtedy, ak zákon obe tieto eventuality – formy prejavu vôle – pripúšťa.

Ak je úkon vykonávaný v písomnej forme, pre platnosť konkrétneho úkonu je jednoznačne nutné rešpektovať náležitosti písomného prejavu vôle. Plnomocenstvo sa udeľuje dohodou (zmluvou), teda dvojstranným právnym úkonom podliehajúcim režimu hmotného práva, medzi účastníkom a tým, ktorého si zvolí za zástupcu. Hmotné právo predpisuje, v ktorých prípadoch je nutná písomná forma. Inak však platí zásada neformálnosti; preto plnomocenstvo možno platne udeliť aj ústne do zápisnice. Nakoľko na udelenie plnomocenstva na zastupovanie v občianskom súdnom konaní nie je predpísaná písomná forma, neuplatní sa ustanovenie § 243 ods. 3, veta tretia Obchodného zákonníka. Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozsudku sp. zn. 4 Obo 84/01 (zošit č. 4/2003 ZSP) dospel k záveru, že na prípad, kedy je písomná forma podmienkou platnosti zmluvy nie priamo zo zákona, ale z vôle účastníka, sa ustanovenie § 243 ods. 3 tretia veta Obchodného zákonníka nevzťahuje. Z uvedených dôvodov nemožno súhlasiť s právnym názorom súdov oboch stupňov o posúdení platnosti písomného plnomocenstva zo 4. januára 2007 žalobcu 1/ udeleného advokátovi JUDr. M. R.. Postupom Okresného súdu Žilina i Krajského súdu v Žiline bola účastníkovi konania (žalobcovi 1/) odňatá možnosť konať pred súdom, keď súdy vec nesprávne právne posúdili.

Žalobcovia 1/ a 2/ a žalovaný nevyužili právo vyjadriť sa písomne k mimoriadnemu dovolaniu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd rozhodujúci o mimoriadnom dovolaní (§ 10a ods. 3 O.s.p.) po zistení, že tento opravný prostriedok podal včas generálny prokurátor Slovenskej republiky (§ 243g O.s.p.), na základe podnetu účastníka konania (§ 243e ods. 1 a 2 O.s.p.), proti rozhodnutiam, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243i ods. 2 O.s.p. v spojení s § 243a ods. 1 O.s.p.) preskúmal rozhodnutie odvolacieho súdu i rozhodnutie súdu prvého stupňa podľa § 243i ods. 2 O.s.p. a § 242 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že mimoriadne dovolanie nie je opodstatnené.

V zmysle § 243f ods. 1 O.s.p. môže byť mimoriadne dovolanie podané iba z dôvodov, že a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 237 O.s.p., b/ konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c/ rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací súd je viazaný nielen rozsahom mimoriadneho dovolania, ale i v mimoriadnom dovolaní uplatnenými dôvodmi. Obligatórne (§ 243i ods. 2 O.s.p.

v spojení s § 242 ods. 1 O.s.p.) sa zaoberá procesnými vadami uvedenými v § 237 O.s.p. a tzv. inými vadami konania, pokiaľ mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Dovolacie dôvody pritom neposudzujú len podľa toho, ako boli v mimoriadnom dovolaní označené, ale podľa obsahu tohto opravného prostriedku.

1. Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 243i ods. 2 O.s.p. v spojení s § 242 ods. 1 druhá veta O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p., neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na posúdenie dovolacích dôvodov uvedených výslovne v mimoriadnom dovolaní generálneho prokurátora Slovenskej republiky, ale sa zaoberal aj otázkou, či konanie v tejto veci nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 O.s.p. O vadu tejto povahy ide vždy vtedy, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. V mimoriadnom dovolaní nebola namietaná existencia niektorej z väd uvedených v § 237 písm. a/ až e/ a g/ O.s.p. a žiadna z nich nebola v konaní o mimoriadnom dovolaní ani zistená.

Podľa právneho názoru generálneho prokurátora odvolací súd i súd prvého stupňa v konaní odňali žalobcovi 1/ možnosť pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.).

Postupom súdu, ktorým sa účastníkovi konania odňala možnosť konať pred súdom v zmysle ustanovenia § 237 písm. f/ O.s.p., treba rozumieť taký procesný postup súdu, ktorým účastníkovi nebolo umožnené buď zúčastniť sa konania alebo realizovať ďalšie procesné práva, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva za účelom ochrany jeho práv a oprávnených záujmov. V zmysle uvedeného za postup súdu vedúci k odňatiu možnosti konať pred súdom treba považovať aj postup súdu, ktorý nesprávne vyhodnotí právnu perfektnosť procesného zastúpenia účastníka konania v zmysle § 24 O.s.p. v spojení s § 28 ods. 1 O.s.p. a v jej dôsledku dôjde k ujme na procesných právach účastníka konania aj tým, že súd podanie uskutočnené v zastúpení účastníka konania, ktoré by podľa svojho

obsahu mohlo byť považované za návrh na začatie konania (§ 79 O.s.p.) odmietne podľa § 43 ods. 2, 3 O.s.p. i keď v skutočnosti pre takýto postup neboli splnené zákonné podmienky. Dovolací súd z uvedeného vyvodzuje, že postupom súdu, ktorý sa odmietne zaoberať vecnou stránkou žaloby inak ako v rozsahu a spôsobom predpísaným zákonom, sa žalobcovi odníma možnosť pred súdom konať, lebo sa mu znemožňuje realizácia jeho viacerých nadväzujúcich procesných práv a upiera právo na súdnu ochranu v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (obdobne I. ÚS 35/98).

V danej veci sa mimoriadnym dovolaním spochybňuje správnosť predbežného postupu okresného i odvolacieho súdu, ktoré následne zhodne odmietli podanie žalobcu 1/ pre jeho neúplnosť z rovnakého dôvodu a to, že písomné plnomocenstvo v konaní udelené advokátovi, ani samotnú žalobu nepodpísali dvaja členovia predstavenstva družstva (žalobca 1/).

Dovolací súd pre spresnenie uvádza, že dôvodom odmietnutia žaloby súdom prvého stupňa bol nedostatok podpisu osoby (resp. osôb) oprávnenej konať v mene žalobcu 1/ na žalobe z 8. marca 2007 (viď výrok uznesenia okresného súdu z 29. októbra 2007 č.k. 27 Ro 125/2007-46 a odôvodnenie uznesenia okresného súdu z 29. novembra 2007 č.k. 27 Ro 125/2007-49 str. 3 odsek 3). Odvolací súd uvedené rozhodnutie ako vecne správne potvrdil vychádzajúc tiež z predpokladu predbežnej otázky – nedostatku plnej moci na podanie žaloby, keď žalobca 1/ neudelil písomnú plnú moc na zastupovanie v konaní advokátovi spôsobom predpísaným v § 243 ods. 3 Obchodného zákonníka. Uvedený (a len) tento záver odvolacieho súdu bol napadnutý mimoriadnym dovolaním.

Dovolací súd nepovažuje za správny právny záver v mimoriadnom dovolaní, pokiaľ tento vychádza z toho, že pre udelenie plnomocenstva na zastupovanie v občianskom súdnom konaní nie je predpísaná písomná forma, a preto sa neuplatní § 243 ods. 3, veta tretia Obchodného zákonníka.

Právnou otázkou predostretou dovolaciemu súdu mimoriadnym dovolaním je zodpovedanie, či procesné právo predpisuje pre udelenie plnej moci účastníkom konania advokátovi v občianskom súdnom konaní písomnú formu. Nad uvedený rámec, z dôvodu posúdenia existencie vady konania v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p., dovolací súd posudzoval i správnosť záveru o odmietnutí podania (žaloby) z dôvodu chýbajúceho podpisu dvoch

členov predstavenstva družstva (žalobcu 1/) v zmysle § 243 ods. 3, vety tretej Obchodného zákonníka.

Zmyslom zastúpenia je umožniť, aby niekto iný (zástupca) mohol vykonávať právne úkony za osobu (zastúpeného), ktorá s tým prejavila vôľu. Plná moc je osvedčením o existencii a rozsahu zástupcovho oprávnenia voči tretím osobám. Procesnou plnou mocou zástupca účastníka konania osvedčuje existenciu a rozsah zastúpenia, t.j. svoje oprávnenie vystupovať v mene účastníka konania voči súdu, ďalším účastníkom konania i osobám zúčastneným na konaní. Podľa procesného práva k plnej moci sa vyžaduje listina, ktorá preukazuje zastúpenie. Listina (tzv. dôkazná listina) nemusí obsahovať zmluvu, ktorá bola uzavretá medzi zastúpeným a zástupcom, ňou sa totiž preukazuje len zastúpenie. Dôkazná listina musí vyhovovať len procesnému právu, nie však aj normám hmotného práva. Dôkaznú listinu možno nahradiť tiež ústnym prehlásením plnej moci pred súdom, ktorú možno zistiť zo zápisnice spísanej súdom. Vo všeobecnosti je požadovanou náležitosťou právneho úkonu jeho forma. Forma prejavu právneho úkonu môže byť buď 1/ zákonná (obligatórne vyplývajúca z právnej normy) alebo 2/ zmluvne dohodnutá. Písomná forma právneho úkonu sa vyžaduje za tým účelom, aby sa obsah právneho úkonu stal prístupným a zrejmým tretím, spravidla na právnom úkone nezúčastneným osobám (subjektom). Právna teória rozoznáva 1/ jednoduchú písomnú formu; vyžadujúcu písomnosť úkonu, ktorá spočíva v tom, že obsah právneho úkonu je uvedený v listine a obsahuje aj podpis, podpis právnickej osoby sa musí vykonať spôsobom, ktorý je pre jej podpisovanie predpísaný spravidla právnym alebo organizačným predpisom, 2/ formu úradného zápisu (napr. notárskeho zápisu, zápisu súdneho). Pre úplnosť je vhodné poznamenať, že zákon v niektorých prípadoch ukladá účastníkom, aby o právnom úkone spísali zápis bez toho, aby jeho vyhotovenie bolo náležitosťou podmieňujúcou platnosť samotného úkonu.

Podľa § 41 ods. 1 O.s.p. účastníci môžu robiť svoje úkony akoukoľvek formou, pokiaľ zákon pre niektoré úkony nepredpisuje určitú formu.

Podľa § 28 ods. 1 O.s.p. zástupcovi, ktorého si účastník zvolil, udelí písomne alebo ústne do zápisnice plnomocenstvo buď pre celé konanie alebo len pre určité úkony.

Ustanovenie § 41 ods. 1 O.s.p. vyjadruje zásadu bezformálnosti občianskeho súdneho konania. Neformálnosť pri uplatňovaní práva na súdnu ochranu zvyrazňuje úprava

procesnoprávných úkonov realizovaných účastníkmi konania, ktorým sa umožňuje robiť procesné úkony akoukoľvek formou, pokiaľ pre niektoré úkony zákon nepredpisuje určitú formu. Jednou zo základných zásad občianskeho súdneho konania je zásada ústnosti, podľa ktorej styk súdu s účastníkmi konania (i opačne) a inými osobami, ktoré majú aktívnu účasť na konaní sa realizuje ústne. Vo všeobecnosti úkony účastníkov konania v písomnej forme môžu byť vykonané písomným podaním alebo ústne do zápisnice. Procesné úkony účastníkov nemožno posudzovať podľa hmotnoprávných kritérií, ktoré sú ustanovené hmotným právom, najmä Občianskym zákonníkom, Obchodným zákonníkom, Zákonníkom práce a inými zákonmi.

Občiansky súdny poriadok požaduje, aby plná moc bola udelená buď písomne alebo ústne do zápisnice, pričom v oboch prípadoch ide o plnú moc, ktorú preukazuje listina (tiež písomnosť). Z uvedeného vyplýva, že v konaní pred súdom sa nepripúšťa preukázanie plnej moci inak ako dôkazom zachyteným v písomnej forme (teda listinou). Vystáva hypotetická otázka, či zámerom procesnoprávnej úpravy bolo, aby plná moc mohla byť udelená aj ústnou formou a jej udelenie sa preukazovalo listinou. Znenie ustanovenia § 28 ods. 1 O.s.p. a praktické problémy s preukazovaním ústne udelenej plnej moci v konaní pred súdom nasvedčujú opačnej argumentácii; procesná úprava prioritne počíta s plnou mocou udelenou písomne a ďalej pripúšťa jej udelenie v osobitnej forme pred súdom do zápisnice (t.j. formou úradného zápisu – ústne do zápisnice). Pritom je nutné dodať, že zápisnica zachytávajúca podanie účastníka konania v ústnej forme je listinou nahrádzajúcou písomne podanie. Z listiny (i zo zápisnice súdu) musia byť potom zrejmé podstatné náležitosti plnej moci, predovšetkým sa musí spoľahlivo preukázať oprávnenie označeného zástupcu konať za účastníka konania. Zmyslom (účelom) tohto procesného úkonu je preukázať súdu udelenie plnej moci, teda kto, v akom rozsahu, komu udeľuje plnú moc a či plnú moc splnomocniteľ prijíma. Vychádzajúc z uvedeného dovolací súd nemal pochybnosti o tom, že ustanovenie § 28 ods. 1 O.s.p. výslovne predpisuje, že ak má byť procesná plná moc účinná (poznámka: platnosť z pohľadu hmotného práva nerozhoduje) voči súdu i ďalším subjektom zúčastneným na konaní, musí mať písomnú formu. Plnomocenstvom udeleným pre konanie pred súdom môže byť každá listina účastníkom vlastnoručne podpísaná, ak je z nej vidieť vôľu účastníka, aby bol určitou osobou zastupovaný (R 56/69).

Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca 1/ udelil všeobecnú (pre celé konanie) písomnú plnú moc (z 4. januára 2007 – č.l. 8 spisu) advokátovi na zastupovanie v konaní, nešlo

o prípad udelenia plnej moci „ústne do zápisnice“. Z uvedeného niet pochýb, že plná moc zo 4. januára 2007 (č.l. 8 spisu) bola udelená v písomnej forme (listinou). Za žalobcu 1/ ako právnickú osobu (družstvo) koná štatutárny orgán, ktorým je predstavenstvo (§ 243 ods. 2 Obchodného zákonníka). Pre právne úkony, ktoré robí predstavenstvo družstva v predpísanej písomnej forme sa vyžaduje podpis dvoch členov predstavenstva. Možno konštatovať, že Občiansky súdny poriadok v § 28 ods. 1 trvá na tom, aby obsah plnej moci bol preukázaný listinou; z uvedeného nemožno dedukovať iné, než to, že udelenie procesnej plnej moci účastníkom konania musí mať písomnú formu. Ak sa žalobca 1/ rozhodol udeliť advokátovi písomnú plnú moc (je nerozhodné, či by išlo o plnú moc udelenú „ústne do zápisnice“), táto musí obsahovať tiež podpisy dvoch členov predstavenstva družstva, pretože takto uvedeným spôsobom (i formou) možno súdu jednoznačne preukázať, že vôľou žalobcu 1/ je, aby ho v konaní zastupoval advokát. Ak súdy oboch stupňov v prípade plnomocenstva podpísaného iba jedným členom predstavenstva družstva (predsedom družstva) trvali na tom, aby bola vôľa žalobcu 1/ na takomto právnom úkone (listine) doplnená o podpis ďalšieho člena predstavenstva, ich postup bol v súlade s § 28 ods. 1 O.s.p. v spojení s §234 ods. 2 a 3 Obchodného zákonníka. Tu je potrebné dodať, že nedostatok plnej moci je odstrániteľným nedostatkom procesnej podmienky konania (§ 103 O.s.p., § 104 O.s.p.).

Súd prvého stupňa v dostatočnej miere vysvetlil žalobcovi 1/ tiež spôsob doplnenia podania z 8. mája 2007 (č.l. 1 spisu); táto skutočnosť vyplýva z jeho uznesenia z 29. októbra 2007 č.k. 27 Ro 125/2007-46. Žalobca 1/ na výzvu súdu prvého stupňa ani neskôr v priebehu odvolacieho konania nedoplnil podanie o podpisy osôb oprávnených v jeho mene konať, t.j. podpismi dvoch členov predstavenstva družstva (žalobcu 1/). V prípade návrhu na začatie konania (§ 79 O.s.p.) platí, že uvedené podanie môže účastník urobiť písomne, ústne do zápisnice, elektronickými prostriedkami podpísané zaručeným elektronickým podpisom podľa osobitného zákona, telegraficky alebo telefaxom. Podanie obsahujúce návrh vo veci samej, ktoré bolo urobené telegraficky, treba doplniť písomne alebo ústne do zápisnice najneskôr do troch dní; podanie urobené telefaxom treba doplniť najneskôr do troch dní predložením jeho originálu. Na podania, ktoré neboli v tejto lehote doplnené, sa neprihliada (§ 42 ods. 1 O.s.p.). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zrejmé, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované (§ 42 ods. 3 veta prvá O.s.p.). Ak súdy oboch stupňov v prípade návrhu na začatie konania (žaloby) trvali na tom, aby takýto úkon (pre ktorý procesné právo vyžaduje písomnú formu) obsahoval podpisy dvoch členov

predstavenstva družstva (žalobcu 1/), ich postup bol v súlade s § 42 ods. 3 O.s.p. v spojení s § 43 ods. 2 O.s.p. a § 234 ods. 2 a 3 Obchodného zákonníka. Návrh na začatie konania žalobca 1/ podal v písomnej forme, preto obdobne (z hľadiska písomnej formy) ako pri procesnej plnej moci, tento musí obsahovať podpisy dvoch členov predstavenstvadružstva., pretože takto uvedeným spôsobom (i formou) možno súdu jednoznačne preukázať vôľou žalobcu 1/ domáhať sa súdnej ochrany – podaním žaloby na súd. Z uvedených dôvodov vyplýva, že súdy oboch stupňov svojím postupom neodňali žalobcovi 1/ možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.). Vzhľadom na uvedené je zrejmé, že právne závery vyslovené v rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Obdo 84/01 (zošit 4/2003 ZSP), na ktoré poukazuje mimoriadne dovolanie, sa na danú vec nevzťahujú, pretože upravujú prípady právnych úkonov, pre ktoré z hľadiska ich platnosti (posudzovanej výlučne podľa hmotného práva) právna úprava nepredpisuje obligatórne písomnú formu.

2. So zreteľom na zákonnú povinnosť (§ 243i ods. 2 O.s.p. v spojení s § 242 ods. 1 druhá veta O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie súdu nebolo vydané v konaní postihnutom tzv. inou vadou konania, zaoberal sa Najvyšší súd Slovenskej republiky aj otázkou, či konanie v danej veci nie je postihnuté procesnou vadou takejto povahy. Inou vadou konania (§ 243f ods. 1 písm. b/ O.s.p.) je procesná vada, ktorá na rozdiel od väd taxatívne vymenovaných v § 237 O.s.p., nezakladá zmätočnosť rozhodnutia. Jej základom je porušenie procesných ustanovení upravujúcich postup súdu v občianskom súdnom konaní a dôsledkom vecná nesprávnosť rozhodnutia.

V mimoriadnom dovolaní sa neuvádza, že konanie v danej veci má byť postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a z obsahu spisu jej existencia nevyplýva, preto ani dovolací dôvod v zmysle § 243f ods. 1 písm. b/ O.s.p. nie je daný.

3. K námietke v mimoriadnom dovolaní generálneho prokurátora Slovenskej republiky, že rozhodnutie odvolacieho súdu i súdu prvého stupňa spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 243f ods. 1 písm. c/ O.s.p.), je potrebné uviesť, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce

aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. K obsahu právnych námietok uvedených v mimoriadnom dovolaní ohľadom formy procesného plnomocenstva dovolací súd poukazuje na svoje vyššie uvedené závery pod bodom 1/ tohto odôvodnenia.

Z uvedeného vyplýva, že pokiaľ súdy v rozhodnutiach vychádzali z toho, že podanie žalobcu 1/ z 8. marca 2007 – žaloba nebola náležitým spôsobom doplnená aj napriek konkrétnemu poučeniu, tieto spočívajú na správnom právnom posúdení veci (§ 243f ods. 1 písm. c/ O.s.p.) a pretože neboli zistené vady, pre ktoré by bolo potrebné napadnuté rozhodnutia zrušiť (§ 243i ods. 2 O.s.p. v spojení s § 237 O.s.p. a § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), Najvyšší súd Slovenskej republiky mimoriadne dovolanie generálneho prokurátora Slovenskej republiky zamietol (§ 243i ods. 2 O.s.p. v spojení s § 243b ods. 1 O.s.p.).

V dovolacom konaní úspešnému žalovanému vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti žalobcovi 1/, ktorý úspech nemal (§ 142 ods. 1, § 148a ods. 2, § 224 ods. 1, § 243b ods. 4 a § 243i ods. 2 O.s.p.). Dovolací súd mu náhradu trov dovolacieho konania nepriznal z dôvodu, že nepodal návrh na ich náhradu v zmysle § 151 ods. 1 O.s.p.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 10. marca 2010

JUDr. Vladimír Magura, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Adriána Borovská